

BUDAPESTA
5 Augustu st. v
Dumineca 17 Augustu st. u

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 59.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
ann 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Si iéta cum se întâmplă acésta!

Dn'a Wartensfield avea unu ânelu frumosu si scumpu. Într'una din zile ânelul peri. Tóta încercarea de-a-l gasi, remase însedaru, cu tôte că si John si Rinaldo desvoltara cea mai încordata atențiune spre a-l gasi. Întristarea dómnei erá dupla, căci ântâiu ânelul erá o suvenire dela repausat'a ei mama, si a dáu'a pentru că acela erá cât de scumpu.

Într'un'a din zile John merse la Rinaldo. Acesta tocmai nu erá acasa, dar pe mésar, în o cutia, John

gasi unu obiectu; îl recunoscu, erá ânelul perdutu.

Cu iutié'la fulgerului i plesni prin mintea lui John ideia, că Rinaldo e unu talharu si că dânsul a furatu ânelul acesta. În acésta credintia îl întari si o scrisóre ce zacea lânga cutia cu ânelul.

Acea erá o epistola începuta, scrisórea lui Rinaldo, si suná astfel:

„Scump'a mea Eufrosina,

„Cá unu semnu al amorului meu, iéta iti trimitu acestu ânelu, pe care . . .“

Epistol'a erá scrisa numai pâ'n'ace. Se para că vr'o întâmplare neașteptata sili pe Rinaldo sê înterumpu scrisórea si sê mérga a terminá vr'o afacere

Tinându în mâna lamp'a se apropiá el de cadavre . . .

grabnica. De siguru înse, séu a uitatu sè închida scrisórea cu ânelul, séu credea cà se va rentórcé peste câteva minute, si pân'atunce nimene nu va veni la el.

John cetindu aceste şire, simtî trecându-i prin internu unu simtiemêntu de placere, cà celu ce gasesce unu ce de multu cautatu. Placerea lui se manifestà prin aceste cuvinte ce le rostî la momentu :

— Iéta unu soçiú !

Apoi se puse la mésa, luà condeiul si scrise pe o hârtia de epistola aceste cuvinte :

„Scumpul meu Rinaldo,

„Îti multiamescu pentru frumosul ânelu , ce sémena atât de multu cu al dómnei Wartensfield, si fii siguru cà acestu ânelu va întari si mai multu legatura dintre noi.

„A ta pâna la mórte

Eufrosina.“

Apoi luà cutî'a cu ânelu si epistol'a începuta de Rinaldo, si se departà. Caus'a pentru care luà si epistol'a începuta, fu, cà bunul seu prietenu acusat de talharia, sè nu póta dice, cà el a gasitu ânelul si a voitu a-l înapoiá dómnei Wartensfield ; ci sè i se póta dovedi nerestornabil, prin ênsasi scrisórea lui, cà el a voitu sè-l tramita dreptu suveniru cutarei Eufrosine.

Bucurî'a lui John erá mare, càci el se credea la începutul unei drame. Dar sè nu credeti, cà dênsul a mersu dóra acasa la dómn'a pagubasia, spre a-i duce obiectul perdutu ! nu ! El avea alte planuri, deci se duse acasa.

Nu cu dn'a Wartensfield, ci cu Rinaldo voiá el sè vorbésca. Nu dela ea, ci dela el așteptá dênsul remuneratiunea sa. Si erá convinsu cà nu va trebui sè aștepte multu.

Nici nu se însielá. Rinaldo, sositu acasa, observá la momentu, cà cutî'a cu ânelu i lipsesce de pe mésa. Apoi zari epistol'a scrisa de John, recunoscu scrisórea, o ceti iute si vediu cà secretul lui e descoperitu.

Primul seu cugetu fu, cà óre dusu-a John ânelul acasa la dómn'a Wartensfield, si cà spusu-a óre unde l'a gasitu ? Déca nu l'a dusu si nu a descoperitu nimica, nu va resultá pentru el nici unu pericolu, càci de siguru va puté sè complaneze cestiunea cu John ; déca înse acela ar fi spusu, putea sè se aștepte la urmárele cele mai neplacute, va sè dica trebuiá sè se pregatésca la tóte.

Rinaldo se si pregati numai decát. El adeca puse în busunaru unu pumnaru si unu pistolu, apoi se duse iute la John.

Acela síedea pe divanu si întimpinà cu surisu pe Rinaldo :

— Am sciutu, cà vei veni, de aceea te-am așteptatu acasa. Poftesce, si ocupa locu !

— N'am timpu sè stau la vorbe, — respunse Rinaldo morosu. Dta ai fost la mine si ai furatu d'acolo unu obiectu prețiosu.

— Eu talharu ? Mi se pare, cà asîu puté sè-ti aplicu cu mai multu cuvêntu eu dtale acestu titlu.

— E bine, talhariu séu ba, ai adusu dela mine unu ânelu. Voi-vei sè mi-l înapoiezi ?

— Ba.

— Asiá dara îl voi luá eu.

Si dupa aceste vorbe Rinaldo scóse din busunaru pistolul si trase cocosiul.

— Oh ! — surise John flegmaticu, — nu me surprindi. Am fost pregatitu la pasîul acesta. De aceea am si dispusu, cà în casul déca vei eși de aice singuru, sè fii arestatu îndata la pórtá.

— E bine, ce vrei dara ?

— Sè complanâmu acésta istoria.

— Cum ?

— Asiá cà în locu sè profitezi numai singuru de ea, sè profitezi si eu.

— Dar eu nu te întielegu.

— Pentru cà nu vrei. Sè ne jucâmu dara cu cártile deschise. Ai furatu unu ânelu . . .

— Nu-i dreptu. Eu l'am cumperatu.

— Fia si asiá ! Dar fiindu cà l'ai cunoscutu si ai sciutu, cà este al dómnei Wartensfield, trebuiá sè i-l rentorci îndata. N'ai facutu. Esti complice în furtisiagu. Epistol'a cu care voiái sè tramiti ânelul Eufrosinei dtale e în posesiunea mea. Va sè dica nu mai poti negá faptul.

— Nu-mi pasa, fia dara cum dici. E bine, ce sè facu ?

— Sè-mi platesci jumetate din pretiul ânelului.

— Bine. Mâne vei primí paralele.

— Atunce îti voi înapoiá si eu ânelul.

Têrgul fu încheiatu, si John petrecu pe Rinaldo acasa, cà nu cumva — în urmarea dispozițiunii sale — prietenul seu italianu sè fia arestatu.

Acestu têrgu înse fu numai întroducerea la unu şiru de misieli, prim'a veriga în caten'a faptelor rele sevêrşite de acesti doi ênsi ; càci, dupa ce prin acesta dênsii îsi cunoscura reciprocu caracterul mârşiavu, identitea stricaciunii lor i îndemnà a face o legatura intima în víitoru pentru nascocirea si sevêrşirea unor fapte ticalóse si criminale.

Nu peste multu apoi se vorbiá prin colonia de diferite furturi si spargerî, facute cu multa istețime si îndreznéla. Nimene nu mai erá siguru de proprietatea sa, càci misteriosii facatori de rele petrundeau si în locurile cele mai bine încuiate si pazite. Toti se temeau, dar facatorii de rele nu se mai puteau prinde.

Într'una din zile apoi se respândi o scire înfiorátore. Acea scire spunea, cà în diu'a precedentá s'a petrecutu unu omoru duplu. Nişte facatori de rele au omoritu pe soçi'a lui Wartensfield si pe fiul seu Max. Scirea acést'a se respândi cà fulgerul si toti alergara în façi'a locului sè se convinga.

Acolo apoi gelnicul parinte povesti tuturora, cà soçi'a sa cu fiul si copilitt'a, a eșitu în diu'a trecuta la preumblare, dimpreuna cu tinerii Rinaldo si John. Pe drumu, fiindu caldur'a mare, ei întrara în ruínele de lângá padure, sè se mai recorésca. Abiá petrecura înse acolo câteva minute, de odata întrara nişte ómeni mascati, cari omorîra pe Max si pe soçi'a lui, si silira cu pistolul în mâna pe Rinaldo si John a se departá.

Apoi fejura obiectele prețioase, si banii ce gasira, si fugira nainte de a veni cineva.

Facatorii de rele înse nu bagara de séma, cà învelita în o cârpa mare, mic'a copilitt'a dormiá jos pe pamêntu, deci pe dêns'o nu o omorîra. Ea dormiá fericitá si nici nu visá de scen'a grozava petrecuta în giurul ei.

Dela unu timpu înse ea se deșteptá. Strigá pe mama-sa, pe frate-seu, si fiindu cà aceia nu-i respun-deau, începù sè plânga.

Într'aceste p'afara timpul se schimbà cu totul. Caldur'a tropica trecù si ceriul se acoperi de nori, mai apoi începù sè plóie si se facu o vijeliá, fulgerá si tuná.

Erá de càtra séra, si Wartensfield, sciindu cà soçi'a lui se teme acasa singura, porni càtra casa dimpreuna cu doi servitori ai sei.

Trecêndu pe la ruíne de odata audî în interiorul ei unu plânsetu copilarescu. Banuindu vr'unu pericolu, tramise servitorii sè între a vedé, ce plânsetu este acela ?

În interiorul ruínelor erá întunicu. Servitorii

nu puteau vedé bine, dar totusi întielesera la momentu, că acolo s'a petrecutu vr'o fapta înfiorătoare, căci gasira niște cadavre. Unul redică iute cadavrul Dómei sale, si îl recunoscu. Încremeni de frica si nu putú sè grăiesca nici unu cuventu. Celalaltu servitoru se urcă p'o grinda în etagiú, sperându că acolo dóra va puté dá de urm'a facatorilor de rele, precum dicea el, — dar de frica, precum spunea ortacul seu.

Înse ori de frica, ori de marele curagiu, el începú sè sbiere, cât putú de tare.

P'afara, precum diseramu fulgerá. La lumin'a acést'a si Wartensfield putú sè petrunda cu vederea în laintru; el zari niște cadavre, dar nu le recunoscu, căci fulgerul trecú iute si se facú ierasi întunericu.

Aprinse dara lamp'a sa, si întrá. Unu aeru umedu si nădușitoru îl loví, si dóue buhe ieșira din culcusul lor tivflindu îngrozitoru. El înse nu simtí nici aerul, nu vedíu nici buhele, cadavrele atrasera tóta atențiunea lor.

Tinendu în mâna lamp'a se apropiá el de cadavre . . . Sciea numai că aice s'a petrecutu unu faptu îngrozitoru, nu avea înse nici ideia că cine sè fia victi-mele aceluia, cu tóte aceste unu fiuru rece îl cuprinsese, cá pe ori care omu de omenia si simtítoru la vederea unei crime sevêșite . . .

Dar abia facú unu pasiu înainte si unu tablou din cele mai înfricosiate se presintă ochilor sei. De o parte soçi'a sa mórta, de alt'a cadavrul fiului seu; numai mica copilitia privia spre el víua, cá si când nu s'ar fi întemplatú nimica.

Nu vom încercá sè descriemu sfașiatórea impresiune a nefericitului Wartensfield la vederea acestei scene înghiatiatóre. Ori ce penelu de maestru n'ar puté sè produca decât numai o pré palida zugravire a realitáti. Condeiu cade din mânilé nóstre tremurânde, căci simte incapacitatea sa în momintele aceste . . .

(Va urmá.)

A m o r u l .

U puteai usíoru Omere,
Sè cânti fapte de marire,
Crunt'a lui Achill mania
Si-a Danailor pribegire,
Căci erai amicu de dăi.
Iér obiectul erau fapte
De natura omenésca,
Chiar si dăii luau parte
Totu sub masca paméntésca
Între-ai luptei corifei.

Lumea tóta pe atuncea
Erá numai poesia,
Dăitáti plutiau prin aeru,
Muse 'n codri si 'n câmpia
Cu Satyri se resfaciau.
Marea plina de Naiade
Nu gema sub ventu nebunu,
Valurile-i lungi si 'nalte
Sub tridentul lui Neptunu
Focu giganticu produceau.

A lui Zefiru undulare
Si-ale váilor suspine,
Linul clocotu de cascade
Erau viersuri pentru tine
Cari armonicu se 'ngânau.

Uraganele turbate
Si-a furtunelor mânia,
Vuetele de cutremuru
Si-a vezduhului urgia
Cá unu Epos s'audiau.

Înse mie cine-mi spune,
Cá de unde-si ia amorul
Începutul si fiint'a
Încatráu si-'ndrépta sborul.
Cum si ce süm eu prin el?
Căci unu omu ce este totul
Prin amoru se nimicesce;
Altul prin a lui schintea
Pân' la ceriu de-odata cresce,
Cát ar fi de mititelu!

Celu avutu își pierde averea,
Chiar avarul se desghiatia
Si fricosul prinde fire,
Hypochondrul se resfacia
Si 'nvetiatii nebunescu;
Iér nebunii-si vinu în minte,
Ochii lor se lumineza,
Desperatii uita mórtea,
Chiar învinsul triumfeza
De tiranii ce-l strivescu.

Regilor le cade sceptrul
Când amorul i ametiesce,
Împeratii-si lasu domni'a
Când amorul i muncesce,
De pe tronu cadu în mormentu.
Chiar si Joe, aprinsu de dorul
Semelei, lasându pe Here,
Este trasu fâra de voe
De puternic'a Cythere
Dintre nouru pe pamentu.

Unde-i lir'a 'ncântatóre
Omenésca, séu divina,
Sè ne faca se 'ntielegemu
Asta tainica lumina
Ce pe orbi i lumineza?
Unde-i firul Ariadnei,
Sè ne scótiá iér la lume
Sus din labirintul negru
Fâra capu si fâra nume
Care 'n veci ne'ncatusieza?

Căci vediendu pe fericitul
Strínsu în braciéle iubirii,
Ai puté sè credi că amorul
E comór'a fericirii,
E supremul Dumnedieu.
Iér când vedi pe celu puternicu,
Cum în focu-i se topesce,
Ai gândi cumca amorul
Este Siva ce sdrobescce,
E al periciunii dău.

De-al lui focu ce totu odata
Te 'nviéza si te-omóra;
În care-unul se topesce,
Altul pân' la ceriuri sbóra.
Nu scapu ómeni, nici dăi.
El desparte si unesce
Dnpa placu infernu, pamentu,

Si te face sè te legeni
Cá o trestia de vèntu
În nestinsele-i schintei.

Nu-i putere 'n lumea tóta
Cá sè aiba-a lui iutiéla!
E naluca ce resare
Cá unu fulgeru la ivéla
Si naprasnicu te sucesca.
Nu-e amicu cá sè te scape
Asiá rapede de sórte,
Nu-i veninu ce te-ar împinge
Asiá rapede la mórte;
El în prija te recesce.

Cá o mare fàra margini
A 'nghitîtu vapâi nebune
Si-a pornitu cu-unu singuru degetu
A resbóielor furtune,
Valul mării l'a învinsu.
Câci de-a lui sagéta aspra
Troia mândra fu sdorbita;
De Leander velul noptii,

Marea fu nesocotita
Când de doru a fost încinsu.

Ce sè fia asta taina
Care vine fàra veste,
Fâr sè spuna cum se nasce
Ce e si de unde este,
Cum lucréza, ce voiesce?
Monstru e a lui fiintia
Plamadita jumetate
Din vapaia ucigasia;
Roua alta jumetate
Care focu-si potolesce!

Celu ce simte-a lui putere
Sè-si respundia nã e 'n stare
Dêca el sèu înduratul
Dumnedieu este mai mare?
Care 'n lume stapânesce?
Un'a scimu fàra 'ndoiéla:
Cã-a lui Dumnedieu marire
Si-a amorului facia
Pórta sceptrupul peste fire,
Universul cârmuiesce!

V. M. LAZARU.

S A L O N U :

Calindarul septemânei.

Dumin.	5 17	G. 11 d. R. ss. mm. Eugeniu, Cantid.
Luni	6 18	Schimbarea la facia a Domuului.
Marti	7 19	c. m. Domețiu, cc. Pimen, Potamia.
Mercuri	8 20	ss. Emilian Mart., Miron.
Joi	9 21	s. ap. Maria, ss. mm. Iulian, Marcian.
Vineri	10 22	ss. mm. Laurentiu, Sist, Ipolit.
Samb.	11 23	ss. mm. Euplu, Neofit, Ziuon, Macar.

Pecatele conversațiunii.

— Dupa Morellet (l'abbé.) —

VIII. Plaisanteri'a.

Prin acést'a întielegu datin'a de a face risu cá sè fimu placuti în conversațiune, si sfortiarea ce o facemu atunci.

Acésta dispozițiune a spiritului ni se arata în forme diverse, unele uricióse, altele mai suportabile, dar tóte însoçite de unele necuvenintie destul de mari, cari aru trebuî sè le încungîurãmu pentru pericolul de a stricã conversațiunii.

Cea d'ântãiu forma e acea a unora ómeni, cari în totu ce se dice cauta partea acea, din care ar puté face risu, care se póte aflã si în lucrurile cele mai serióse. Ei facu astfel de risu cu o vorba acea ce se dice mai ingeniosu si mai profundu.

Acestia sînt aceia càrora adese le aseriemu spiritu, de si nu-l au; ei numai își batu jocu de spiritul altora, pe când la ei fala góla straitia usióra. Invidi'a îndémna pe cei mai multi farisei de acestia.

Cu unu astfel de omu își pierde ori cine gustul de a conversã, de el ai sè te feresci cá de cãne, sè nu te prinda de picioru. Eu nu sciu nimicu mai ostenitoru si mai uriciósu, de si multi sustînu, cà acést'a e o usurintia placuta.

Multi facu acést'a din interesu, iér altii, cu scopu lè alunge cutare obiectu de pe tapetu, de tém'a sè nu si se vedía ignorantia în acea materia.

Acestu spiritu îl au si aceia, cari facu jocu de cuvinte la obiecte mici, cá sè apara comici. Conversațiunea acestora fiindu ascultata numai cá unu aglomeratu de cuvinte, devine disgustatóre.

Au potu trece aci cu vederea pe acei glumeti de profesiune si sistematici, cari devenindu actori, ce jóca aceasi rola, devinu uriti înaintea ascultatorilor.

Nu voui înse a eschide prin acést'a tóta vioiciunea din conversare; din contra e frumósa, numai sè nu fia sistematica si jucata de acelasi actoru. Vioiciunea adeverata si dulce e acea ce se manifestéza prin visuri eclatante, prin voce înalta si prin gesturi rapite asiá dicèndu, ea e adausa de fia-care asistentu, pe când cea produsa de complésanteristi de profesiune, e rece, silita si redusa la câte-unu surisu, adese de dispretiú.

Cam spiritu de plaisanteria e si degenerarea în anecdote, cari nu sînt à propos; fia ele câtu de frumóse, dêca nu sînt la obiectu își pierdu hazul. Întrebuintiate înse bine, raru si la ocaziune, dau conversațiunii o colóre víua, o inspira, asiá dicèndu.

Nu fia cine e chiamatu a spune anecdote d. e. o dama grațiósa, ce aspectu ar avé, când ar face tóte grimasurele, cerute de anecdote? cum i-ar siedé contrastul între frumsetia si schimosituri? Norocul, cà damele frumóse nu au acést'a datina! Cea mai mare pierdere o aducu anecdotele prin pierderea obiectului din vedere si prin aducerea conversațiunii în confusiune.

Dar fàra îndoiéla, cercându acestu à propos, nu avemu se degenerãmu pâna la o severitate pedanta. Trebuie sè fimu indulgenti în legatura: si unu raportu usioru cu subiectul tractatu sèu cu anecdot'a spusa ne îndreptatiesce la o a 2-a. În acea înse dêca vom abusã de acést'a indulgentia, conversațiunea devine de-odata grea si fàra gustu. Adese o anecdota, care la locul ei ar fi fost dulce, placuta si ar fi produsu multa ilaritate, acum disgusta pe ascultatori, dupa ce spiritul lor nu se așteptase la ea. Ea va sterni în fia-care asistentu, dicãl'a: „Si tacuisses magnus philosophus mansisses!“ sèu cum dicu români pe la noi: „Cânta-o sè fia mai lunga!“

Dêca acésta gresiéla se va repeti de 2—3 ori în șiru, conversațiunea vine în pericolu de a se stinge.

Persiflagiul e partea cea mai pectōsa si mai ne-
cuviniōsa a plaiseriei si asiā dicēndu biciul so-
cietății.

Glum'a delicata, care nu vatemala, à propos, na-
turala si fugitiva, nu e decâtu unu ornamentu draga-
lasu al conversațiunii; dar acēt'a e rara calitate si în
locul acesteia mai desu se întrebuintieza persiflagiul,
adeca batjocur'a pe românesce. Pe acesti plaiseristi
i asēmena Swift cu acele maimuțe de moda, cari ne-
putēndu-si procură cele prescise de moda, le imiteza
numai, lasāndu esențialul si punēndu-si corne, cu cari
le stă că la căne cu ôl'a în capu.

Persiflagiul stă, în a face pe unu omu de risu în
ochii societății, luāndu-i câte-o vorba, o ideia sēu opi-
niune în rîsu sēu batjocorindu-i vre-unu defectu natu-
ralu a manierelor sēu a spiritului seu.

Acestu spiritu e în moda la juni cu nasul pe sus,
eroi la vorba si cailici la chipzuiela. E unu spectacolu
curiosu ma vatematoru chiar, când vedemu câte unu
modestu, teritu de câte unu Hitz-fitz de acestia, prin
pulvere, si aducēndu-se risul tuturora pe partea lui.

Aceste complimente satirico-ironico-prōste tipa-
rescu atāt în inim'a celui batjocorit, cât si în a mar-
torilor o carte de saracia pe socotēl'a celui ce per-
siflēja.

E unu defectu colosalu acēt'a, căci nu-i nimicu
mai contrariu scopului conversațiunii si a societății în
genere, decât a face că ômeni cari s'au adunatu la pe-
trecania, sē se duca stringēndu din pumni si amenin-
tiāndu-se; ea în locu de a amusă, supera pe toti.

I. S. PAULU.

Cronic'a lumei.

Întrevederea la Gastein. Maj. Sa regele Fran-
cisc Iosif a sositu la Gastein, la 9 aug. deminētia la
11 ôre si a fost primitu la gara de cătra imperatul Vi-
lhelmu. Apoi intrara amēndoi în o trasura, si facura
asiā o plimbare prin orasiul iluminatu si decoratu, fi-
indu întimpinati pretotindene cu ovațiuni. Sér'a orasiul
si muntii se iluminara. În diu'a urmatōre regele Fran-
cisc Iosif se rentōre la Ischl.

Bugetul anului viitoru 1879 se compune cu
mare diligintia în ministeriul de finantie, căci dl mi-
nistru voiesce sē-l substerna dietei la începutul lui oc-
tomvre. În acestu bugetu, precum aflāmu din „Egyet-
értés“ s'au preliminaru mai multe spese decâtu în anul
curentu. Pentru regulara Dunarei si a Tisei s'a preli-
minatu 3 milioēne de fl., pentru reconstruirea Seghed-
inului 2 milioēne, pentru calea ferata Budapesta-Semlin
10 milioēne, pentru ocupațiune 30 milioēne, pentru ar-
maturi nôue 2 milioēne, pentru calea ferata Sienitia-
Seraievo 4 milioēne, pentru spese comune extraordinarie
11 milioēne. Deficitul întregu s'ar urcă la 40 milioēne.

Urmatoru lui Wenckheim, că ministru pe lân-
ga persōn'a Maj. Sale, va fi br. Béla Orczy, pân'acuma
siefu de secțiune la ministeriul de esterne. Denumirea
formala se va face mai târdiu.

Dl Boerescu în Viena, precum scrie „Temps“,
a declarat lui Andrassy, că guvernul romānu e gata
sē înlocuiesca cu articolul 44 al tratatului din Berlin
articolul 7 din constituțiunea Romāniei; dar esecuta-
rea sē se încredintieze guvernului romānu. Tratatul
din Berlin, a disu dl Boerescu, a enunciatu numai
principiul emnicipării evreilor, dar nu contine nici o
dispozițiune speciala. Andrassy a respunsu, că el se va
conformă guvernului francezu; apoi a inviatu pe dl
Boerescu sē-l viziteze si dupa rentōrcerea sa dela cele-
alte curti esterne.

Tiarul rusescu si imperatul Vilelmu se vor în-
tēlni în lun'a acēt'a si ei la Jugenheim principatul
Hessen. Acestei întrevederi i se atribue unu scopu
politicu. De acolo tiarul se va rentōrce la Peters-
burg.

Primul manifestu al ministerului bulgaru,
care deja e compusu din 5 ênsi, se adresēza cătra po-
porul bulgaru, aretāndu greutățile, cu cari are a se
luptă acestu primu ministeru, accentuēza că libertatea
politica si civila trebuie conservate, deci toti cauta sē
servesca fāra interesu patri'a si pe principele. Ministrii
promitu, că vor nisui a corespunde așteptărilor, sus-
tīnēndu si desvoltāndu constituțiunea. În fine dicu, că
Bulgaria datorece gratitudine puterilor mari, si că
trebuie sē-si asigure si pentru viitoru simpatia
acelora.

Batalia dela Ulundi, unde englezii au rapor-
tatu învingere decisiva asupra zulusilor, a fost nu nu-
mai glorioasa, dar si rușinoasa pentru englezi. Cei 1500
de zulusi remasi pe câmpul luptei n'au muritu toti în-
data, ci multi din ei au fost numai raniti. Englezii
înse, că niște barbari, au ucisu pe toti într'unu modu
crudu. Se scrie, că în privintia acēt'a se vor face in-
terpelațiuni în parlamentul din Londra.

Literatura si arti.

Din „Convorbirile economice“ de dl Ion Ghica
a eșitu a trei'a edițiune la Bucuresti, în editur'a libra-
riei Socec et comp. Pretiul ambelor volume 10 lei.

O dedicațiune unica 'n felul ei. Dl B. H. C.
bacalaureatul în sciintie si litere la Bucuresti, doctor
în medicina, internu si esternu al mai multor spitale,
medaliatu cu „Virtutea militara“, cavaleru al ordinu-
lui „St. Stanislav“, fost medicu de division etc. etc.
face dedicarea tesei sale pentru doctoratu pe 7 pagine
si o adresēza la 17 grupe de persōne, cari s'aru putē
clasifică astfel: parinti si frati 5, cunoscuti binevoitori
4, amici intimi 3, profesori 7, coloneli, subcoloneli 3,
oficieri 13, Societ. stud. de medicina, aprosimativu 50,
cetățienilor orasiului Botosiani 40,000, cetățienilor
orasiului Romanu 18,000, totalu 58,085. Amicilor si
cunoscutilor 8. Mai avuta si mai serioasa dedicațiune
nici că sē putea face. („Bin. Publ.“)

Diuaru nou: „Tiēr'a-de-sus“, sub titlul
acesta a aparutu la Dorohoiu unu diuaru nou, care își
propune sē apere ideile liberale.

Biserica si școla.

Școlile din Blasiu. Primiramu țilele trecute:
„Program'a gimnasiului superioru, preparandiei, nor-
mei si școlei populare de fetițe din Blasiu pe anul
școlaru 1878/9 redactata de G. Antonelli canonicu si
directoru gimnasialu.“ Program'a acēt'a e precedata
de unu „tratatu istoricu asupra originei, continuității
si petrecerii Romānilor în Daci'a lui Traianu pâna la
anul 1300“, urmare din anul trecut, de dl I. Anto-
nelli. Din partea a dōu'a, care cuprinde cronic'a gim-
nasiului scōtemu urmatōrele date: la gimnasiu, nume-
rul profesorilor a fost 12, al școlarilor 392, între cari
numai 3 magiari si 1 sasu, ceialalti toti romāni si a-
nume 341 gr. c. si 47 gr. or.; la preparandia au fost 6
profesori, elevi în cursul primu 20, în al doile 12; la
norma 4 profesori, elevi în cl. prima 14, în a dōu'a 22,
în a trei'a 62, în a patr'a 40; la școlile de fetițe 1 în-
vetiatoru si 2 învetiatoresc, eleve în anul primu 18, în
al doile 20. Fondul premiilor e 4877 fl. 50 cr., fondul
museului fisicu 107 fl. 78 cr., fondul banilor de școla
181 fl 18 cr., cela pentru școlarii miseri în casu de
bōla 646 fl. 33 cr. si 3 ₰, fondul pentru desemnu 234

fl. 79 cr., fondul pentru școl'a de scrima 101 fl. 50 cr., fondul banilor erediti dela casina 35 fl.

Pentru mitropol'a din Bucovina sânt mai multi candidati, mai toti preotii mai de frunte, înse mai ales: archimandritul Silvestru Morariu Andrievicu, asesorul consistorialu Arcadie Ciuperovicu, protopopul Constantin Lucescu si catechetul Benjamin Iliutu.

O femeia dr. de chemia. O femeia rusa, domnișor'a Concordia Istomine, în septemân'a trecuta a obținutu la universitatea din Zürich diplom'a de dr. în chemia.

Societati si institute.

DI V. A. Urechia, precum cetimu în „Românul“, a primitu dela ministeriul instructiunii publice din Franci'a titlul de oficiaru de Academia. Pe cât scimu, dice numitul diuaru, dl Urechia e primul Român, care a fost onoratu cu acêsta înnalta distincțiune sciintifica.

Asociațiunea transilvana a alesu în adunarea sa generala dela Sighisiora de membrii onorari pe dnii V. Alesandri si dr. I. U. Iarnik.

Ce e nou ?

Sciri personale. **DI A. Stolojanu**, ministru de justiția în Români'a, a plecatu dimpreuna cu soçi'a dsale la băile dela Ems. — **Generalul Garibaldi** a mersu la Civitavechia, culcatu într'unu vagonu, unde l'au salutatu mai multi, între ceialalti, si ministrul Villa. — **Generalul Grant** a sositu la Pecking unde a fost primitu cu mare solenitate.

Maj. Sa regele s'a dusu la München la fiic'a sa principess'a Gizella, unde petrecu numai puțin si reveni la Ischl.

Moștenitorul de tronu cá nanasiu. Renumitul zoologu, dr. Brehm are bucuria de parinte. Botezarea nou-nascutului se va face în vil'a lui dela Unterreuthendorf, asistându si moștenitorul de tronu Rudolf cá nanasiu. Dr. Brehm, al cărui frate e medicul regelui Alfonso, precum se scie, a înșocitu pe moștenitorul de tronu în caletori'a sa din Spani'a.

Archiducele Albrecht cu ocașiunea caletoriei sale prin Transilvani'a, în 12 l. c. facu visita Altetiei Sale Regale Carol Domnul Românilor în castelul dela Sinaia.

Principess'a Maria de Pilar, sor'a regelui spaniolu, s'a înmormântatu în cript'a regêșca din palatul Escorial. Mama-sa, ex-regin'a Isabella, audîndu mórtea ei, a leșinatu. Mórtea ei s'a grabitu prin împregiurarea, cá dênș'a, în contra svatului medicalu, a mânscatu o înghiatiata. Repausat'a infanta, precum scrie „Figaro“, conform unei sciri fórte respândite în Spania, a fost alêsa sê fia mirêsa moștenitorului de tronu Rudolf al Austro-Ungariei.

Archiducele Albrecht, precum cetimu în „Tel. Rom.“, a mersu din Sibiiu, înșotîtu numai de adjutanțul seu, la Reșinari, unde a cercetatu mormântul fericitului Andreiu bar. de Siaguna, apoi s'a rentorsu ierasi la Sibiiu.

Gambetta se 'nsora, nu scimu a câte ora, în diare. „Figaro“ din Paris scrie, cá la serbarea din 14 iulie Gambetta pentru ultim'a-ora a primitu pe ospetii sei cá garçon. Puternicul ex-dictatoru si actualu presiedinte al camerei deputatilor, voiesce sê deie sceptrul guvernării în cas'a sa, care pân'acuma se aflá în mânilor surorii sale, în alte mâni. Viitorea serata a lui Gambetta se va tîne în lun'a lui septemvre si atunce

deja madame Gambetta va face onorurile. „Figaro“ dice, cá deca n'ar voi sê fia discretu, ar putê sê numêșca pe fiitorea soçi'a a lui Gambetta.

Serbarea „Arrogante“. Cá revanche pentru ajutorul datu de francezi Seghedinenilor prin arangiarea unei festivități la teatrul de opera, Budapesta va arangia la 20 l. c. o festivitate populara în insul'a Margaretei în folosul nenorocitelor familie franceze, cari si-au perdutu membrii sustinetori cu ocașiunea naufragiului vaporului francezu „Arrogante“. Cu acêsta ocașiune se va dá si unu concertu de câtra primii artisti ai teatrelor unguresci d'alice.

Fiic'a lui Garibaldi. Unu june din Civitavechia, care n'a sciutu sê 'note bine, a întratu pré multu în interiorul mării. De odata el s'a cufundatu, dar ântâiu a cerutu ajutoru cu voce nalta. Fiic'a de 12 ani a lui Garibaldi se aflá tocmai pe malul mării, audî strigatul junelui, si sari în apa dupa el sê-l mântuiesca. Si îl si mântui.

Femei's-barbatu. Joi'a trecuta, scrie „Resb.“ din Bucuresci, a fost dusa la spitalul Brâncovenu o femeia, care se aflá de vre-o doue luni de diile în serviciul dlui N. I. Suferindu de o bóla grava si totu deodata încurabila, ea a si muritu. Pe când se svêrcolia în patu, în agon'i'a mortii, o alta pacienta vecina observá cá muribund'a nu erá femeia, dupa cum pareau dupa exteriorul ei, ci barbatu în tóta regula. Cerceându-se casul, s'a constatatú cá acestu misteriosu omu purtá peru falsu, cercei femeiesci la urechi, si avea barb'a parte smulsa, parte rasa; înse în ceea ce privesce identitatea lui nu se scie nimicu altu, de cât cá fusese recomandatú dlui N. I. de câtra intendentul imprimeriei statului, care la rëndul seu a declaratú cá pretins'a femeia i s'ar fi adusu de câtra unu sergentu de orasiu. Se presupuse cá este vre-unu arestantu scapatu, care de frica sê nu fia prinsu, s'a deghisatu în femeia.

Istoria romantica. În diuarele din Germani'a circuleza urmatorea întemplantare: Înainte cu cinci ani a facutu mare senzațiune, cá domnișor'a E., o fêta încântátore si serbatorita din Berlin, de odata a disparutu si s'a calugaritu. Nimene nu putea sê-si esplice motivul acestui pasiu, cu atât mai vêtos cá fêta iubiá viêtr'a sociala; numai puținî ênsi faceau óresi-care combinațiune între hotarirea ei si între aceea, cá unul din adoratorii ei, proprietarul Z. din Silezia de odata s'a însuratu, luându-si de soçi'a o fêta avuta din Pomerani'a. Acêsta domnișora a fost de faci'a la ospetiu, unde a fost fórte vesela, si a remasu pâna 'n fine totu asiá, încât se credea cá relațiunea ce avea cu Z. nu putea sê fia seriósa. Istori'a ast'a s'a si uitatu de multu cu totul. Domnișor'a a disparutu, si numai înainte cu jumetate de anu a vinitu iér la Berlin, fâra înse d'a se aretá undeva. Înainte cu vr'o doue septemâni Z. caletorindu la Ostende cu soçi'a sa, asemene a sositu la Berlin, si atuncea soçi'a lui cu ocașiunea resturnării unei lampe de petroleu a capetatu grele rane corporale, în urmarea cărora fu silita a zacé timpu mai îndelungatu. La patul ei fu chiamata o calugariti'a misericordiana, cá s'o îngrigêșca. Aceea erá domnișor'a E. Calugariti'a a îngrigitu cu cea mai mare abnegațiune de dn'a Z., pentru care, precum s'a adevêritu mai târđiu, înainte cu cinci ani a renunçiatu la amorul seu, la viêtr'a sa. Dn'a Z. s'a vindecatu, dar barbatul s'a îngrozitu la vederea ei, într'atâta se uritî. Atuncea calugariti'a a recomandatú barbatului fidelitate. Barbatul o recunoscú în momentul acela si încremenî. Soçi'a lui a voitu sê retîna pe calugariti'a, da aceea disparu. Sosindu acasa, dênș'a dișe la ai sei, cá va sê ca-

letorésca la Raina; dar în iu'a urmatóre o gasira mórta în patul ei. I s'a frântu nim'a.

Curiósa serbatóre. Este o datina generala la evrei, cá la serbarea risipirii Jerusalimului, 27 iulie, cntndu în biserica s se arunce unii pe altii, cu scaiu; acsta datina nsmna asediarea Jerusalimului. Acsta datina de curnd la Dettva a devenitu o parodia, cci în evreii de acolo se aruncara unii pe altii cu saci, bastóne si papuci. În aceste aruncaturi papucii unui tineru cu numele Klein au peritu care s'a si dusu apoi la poliia. Unul dintre cei citati, Petru Schneider se aperi astfel: „Sphecthabile dhomnule chumissaru! Serbhatórea acst'a la noi israheliiii e o i, în chare e phermisu s faci ori si ce, chiar si a fhur. Eu am tnutu numai legea, pofthimu dara si phedepesce pe thinerul acesta, chare n'a resphecthatu legile jidhovesci!“ Dar mpartesiarea nu ni mai spune folositu-a jidovului Schneider acsta aperiare séu ba?

Resbunarea artistului. Unu negutiatoru din Insbruck a comandatu la unu pictoru portretul seu. Portretul a fost fórte bine facutu, dar comandatorul n'a voitu s-l primésca, si a isu cá va plati numai pnza si colorii. Artistul apel — la publicul celu mare. El metamorfos iute portretul într'unu omu selbaticu, i zagi pene pe capu si pe umere, si l'a espusu în ferést'a sa, apoi fsi nchise odaa si se duse la preumblare. Peste o óra negutiatorul nfuriatu er deja acolo, nsófitu de unu mare numeru de publicu ridietoru, si cu interventiunea poliiei depart portretul. Acuma amndoi au cauza s faca processu.

Pecatul unui principe curdu. Principele curdilor s'a bolnavitu si a chiamatu unu medicu crestinu. Acsta fapta a lui într'tta irit pe supusii sei, nct aceia i ncungiuarara cas'a, o aprinsera si omorra pe mai multi nsi din personalul servitorilor. Principele a fost silitu s promita, cá mai bine nu se va cur, dect s chame medicu crestinu. El si-a tnutu vorb'a si a patr'a i — muri.

Si-a omoritu surorile. Soa lui Stefan Bodi, unu tganu din Kereloszentpal lnga Muresiu-Osiorheiu, a totu ndemnatu pe barbatul seu s gonésca de la casa pe surorile sale Rosa de 15 ani si Anico de 12. Tiganul dela unu tĩpu nu mai put s totu asculte ndemnrile nevestei sale, si într'una din ile arunc pe amndóue surori ale sale în valurile Muresiului unde acele se si nnecara. Cadavrul Rosei se gasi apoi la Ugra, al Anicei la Delló. Tribunalul a condamnatu pe Stefan Bodi la mórte prin strngu, ier soa lui — din lips'a probelor de ajunsu — fu liberata. Tabl'a regésca din Muresiu-Osiorheiu a aprobatu sentinta forului ntiu.

Robi fugiti. Din temnita dela Kezi-Osiorheiu Petru Bodó, acusatu pentru omoru, si Jancio acusatu pentru furtu, au fugitu. În liniscea noptii ei au sapatu usa prin parete, si macaru cá erau în fere grele, scapara nebagati de séma. Unu fauru dela satu bat jos ferele de pe ei, si astfel usorati, o tulira la munti spre Moldova.

irea de insielatori. Mr. Thomson prndiea domnesce într'una din ospetarile de frunte ale Londrei. Mnc pe rndu din tóte bucatele nirate pe tarifa, beu vinu de Champagne si alte vinuri scumpe. De odata se ivi unu comisaru de poliia cu unu poliistu, declarndu pe Mr. Thomson prinsu. Kellnerul predete socotl'a, comisarul o primi si i ise s mérga la poliia. În iu'a urmatóre kellnerul se nfacis la poliia, si acolo afl, cá Mr. Thomson dimpreuna cu poliistii au fost nite nsielatori.

Religiunea. Iosefina Jellinek er fiic'a unei familie jidovesci de buna stare materiala din Vórósvr. Avndu nite dispoiuni romantice, în etate de 15 ani ea se namor de unu pecuraru tineru cu numele Danila Kovts, si în contra vointei parintilor se marit dupa el, dupa ce mai ntiu fugi cu el si trec la religiunea crestina. Dupa casatoria fericita de 12 ani Danila Kovts muri si las pe soa sa fra nici o avere, dimpreuna cu 3 prunci ai lor. Atunce Iosefina voi s se rentórc la parintii ei, nse aceia nici nu voiau s'a uda de ea. În starea acsta, ajutorata de nite rude, ea se duse la Viena, unde apoi dimpreuna cu coppii sei trec ierasi la religiunea mosaica. În urmarea acesteia parintii ei o iertara si o primira ierasi cu braciele deschise, si în vecinetatea lor i deschisera si ei o crima.

iuvaerele bunicei. Unu copilu de 12 ani din Dobritnu si-a cautatu ilele trecute unu iuasiu, carele se mérga cu el la morminti, s desgrópe pe bunica si s scóta cerceii si alte iuvaere cu cari aceea s'a nmormntatu, de óra-ce mama-sa are mare necesitate de parale. Dar iuasiul n'a voitu s mplinésca acsta dorinta, ei a nsciintiatu poliia. Copilul a fugitu.

Curiosi pui. O cloca în satul Bugiacu, comitatul Somogy, a scosu nite pui, a cror picióre si respectivu talpe sémena cu talpele omenesci, cu acea deosebire, cá în locu de cinci degete au numai patru, cari sémena fórte cu degetele dela mni omenesci. În locul aripelor lor au asemene nite óse cu peri. Puii, din cauza constructiunii piciórelor lor, nu potu st pe picióre.

Leul eliberatu. Mare spaima a cuprinsu la 25 iulie pe locuitorii din Casan, cci unu leu s'a eliberatu din menageria de acolo. Mai ntiu a spintecatu pe caii prins inainte trasurei, apoi a fugitu spre mace-laria, dar vóindu s trca prin o gradina, alunec la gardu si cadu. Pazitorul lui us de momentul acesta si îl nsiel în coliva sa.

Telegraful si selbaticii. Se sce, cá în diferitele teri, jumetate selbatice si jumetate civilizate, cá America, Australia, etc., liniile telegrafice ce léga ntre ele orasiile trecu sptie lungi, sute de mile, locuite numai de pei roie séu de alte poporiuni de felul lor. Supraveghierea acestor linii nu este dar usóra. Ita mijlocul ntrebuintiatu spre a preserv stlpii telegrafici si a mpedec distrugerea lor. Ei snt legati mpreuna cu unu firu specialu neisolatu cu pahare de porcelanu, cum snt firele ordinare. Acestu firu specialu d într'o pila electrica fórte ncarcata. Astfel ori-ce selbaticu voiesce s puna mn'a pe unu stlpu, este imediatu resturnatu de o descarcare de electricitate. De cte ori voiesce s renóiesca ncercarea, este sguduitu totu att de tare. În acestu modu numai vederea unui stlpu telegraficu inspira selbaticilor o gróza mare; ei credu cá vr'o putere diavolice este ascuns în el, si se grabescu a fugi.

Exploatarea aurului în Rusia. În Rusia, exploatarea aurului a luat o nsemnata desvoltare. De curnd, s'au gasitu în Uralu strate cari confĩnu pulbere de aur în mare cantitate. Din Yeniseisk, s'anunca cá unu negutiatoru a gasitu în min'a sa de aur, de lnga satul Montiginx, unu blocu de aur de 145 livre. Acestu blocu represinta o valóre de 90,000 ruble. În Finlanda, s'a descoperitu asemenea nóue mine de aur. În totalu, exploatarea minelor de aur în Rusia póte fi evaluata la peste 50 milióne.

Seraievo a arsu! Capital'a Bosniei, în nóptea dela 8—9 l. c. a devenitu préd'a flacarilor. Focul s'a aprinsu prin esplosiunea unei fabrice de spiritu, la 5 óre dupa midiadi, arsu tóta nóptea, cci suff unu

396
vântu grozavu. A nimicitu tocmai partea cea mai frumosa a orasiului, unde siedeau crestini. Mai bine de o mie de case s'au prefacutu în cenusie, si la vr'o 20,000 de locuitori au ramas fara acoperisii. Mai multi cetateni si trei soldati au muritu în flacari. Principele Württemberg a statu tótea nóptea în faci'a locului, si ostasii lui indepliniau rolul de pompieri. Acestu focu a nimicitu focularul comercialu si industrialu al Bosniei întregi. Pagubele se urca la milioane. Maj. Sa regele a tramisu îndata 10,000 fl. pentru ajutorarea nenorocitorilor. S'a formatu si unu comitetu de ajutorare.

Femei medici. „Gazeta rusa“ ni spune, cá consiliul comunalu din Nowgorod îngageza în serviciul seu, cá medici, femei cari si-au terminatu cursurile superioare la spitalul militaru Nicolae. În acestu momentu sânt în provincia cinci femei medici séu doctoreze cum le-ar dice poporul nostru. Una din ele e atasiata la unu spitalu din orasiul Valdaï, iér celelalte patru sânt împartite în patru districte. De si femeile n'au dreptul formal de a practica medicina pâna când se va regula cestiunea drepturilor lor, totusi ele se ocupa cu activitate de serviciul lor cu scirea departamentulu de medicina din ministeriul de interne, care a fost încunoscintiatu de autoritatile locale. Ele îngrigescu fórte bine pe bolnavi si mai alesu pe cei de secul lor. („Rom.“)

Post'a cu porumbei. La porumbari'a militara dela gradina de aclimatate din Paris se facu esperiintie din cele mai curioase pentru a asigurá transportarea corespondentiei de cátra porumbei. Se întempla adesea, cá unu porumbelu obositu se fia gonitu d'o pasere de préda, care reusiesce se-l prinda si atunci scrisórea e perduta; esperiintiele ce se facu au de scopu a îndreptá acésta. Chinesii întrebuintieza de unu timpu îndelungatu acesti factori înaripati si fiindu cá stepele ce ei trebuie se strabata sânt frecventate de fórte multe paseri de préda, ísi protegu porumbeii în contra lor într'unu modu fórte bizaru, atêrnându-le de aripa o ghiulea de o usiurintia estrema, care face unu sgomotu extraordinaru cu atátu mai stridentu, cu cât sborul e mai rapede. Porumbeilor dela porumbarul militaru li s'au pusu asemenea ghiulele, dintre cari unele au marimea unei portocale mici si o usiurime suprindietóre. Acesti porumbei, sburându în trupe de mai multi, formeza o adeverata orchestra, care sémena cu sgomotul armonicu ce-l producu parii telegrafului, când e vântu violinte.

Sciri scurte. **Croatii în Bosnia** nu se au bine cu sêrbii, cáci si aceia si acestia aru dori se cuceresca pentru ei elementu slavu de acolo. **Croatii** când înjura pe sêrbii de acolo, le dicu : „români (?) si „câni“. — **Niste evrei din Berladu**, scrie „Renascererea“, au rapitu o féta româna cu scopu de-a o vinde la Constantinopole, ínse poliþia din Berladu descoperindu acestu faptu, a înaintatu afacerea parchetului. — **Unu virtuosu musicalu din Brasiovu**, Antoniu Frei, s'a împuşcatu; el a fost flotistu, virtuosu de camera al principelui Antoniu Hohenzollern si avea o medalia si dela Domnu României. — **Unu orasiu insolubilu.** Kezdi-Osiorheiu nu e în stare se-si platésca dările; din caus'a acésta, consiliul municipalu se va disolvá. — **Curcubeu de o colóre s'a vedutu de curêndu la Becicherecul mare**, acestu fenomenu raru a duratu 20 de minute, si s'a vedutu în murgul serii. — **O ospetaria pentru vegetariani s'a deschisu în septemân'a trecuta în Budapesta**, pentru o societate de 25 ênsi. —

Doue-dieceri falsi si în comitatul Aradului s'au ivitu o multime, dar se potu cunoáce de pe inscriptiunea latina ce pórtá.

Suvenirea mortilor.

Maria Popovicu Barcianu, fic'a dlui Servianu Popovicu Barcianu, jude la tabl'a reg. din Muresiu-Osiorheiu, a repausatu la 7 augustu în etate de 14 ani.

Colonelul Costa-Foru a muritu la Viena în 4 augustu. El sosi acolo înainte cu 12 zile dela Marienbad, unde urmase cur'a mai multu timpu.

Ghicitura aritmetica

— de Ana Belei. —

Cum s'ar puté cumperá cu 100 fl. 100 de vite, între cari se fia boi, vaci si oi; ínse asiá cá fia-care bou se se platésca cu 5 fl., fia-care vaca cu 1 fl. si fia-care óia cu câte 5 cr.?

Terminul de deslegare e 28 augustu. Cá totu de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei de siacu din nr. 53:

Sub o culme de cetate
Plângu într'o singuretate
Unde lacrimându asiá dicu,
Cátra sórte cu amaru strigu.

Salta si te veselesce,
Servilismul parascesce;
Pré tirana esti tu sórte
Ne'ncetatu în fapte fórte.

Bine au deslegat'o dómnele si domuisiórele: Emilia Popu n. Marcusiu, Aloisia Tiarina, Ioana Verestu n. Ioodi, Emilia Onciu n. Ciavogehi, Anastasia Borca, Elena Popescu, Sidonia Major, Amalia Orisianu, Maria Moldovanu, Zoe Dimbu, Elvira Popu, Hortensia Bilciurescu, si dnii N. Stefu, Dimitrie Prunesiu, R. V. Hodosiu.

Premiul la cástigatu dn'a Elena Popescu în Dorohoiu.

INSERTIUNE.

Prim'a privileg. fabrica de obiecte de marmore a lui

A. Gerenday

statuaru în Budapesta, întemeiatu la 1848, destinsa la esposiþiunile universale cu medaile si diplome, la Londra si de doue ori la Paris si Viena, si la Alba-Regala cu medaia de auru.

Depositul principalu si cancelari'a: „Aldunator“, coltiul stradei „Maria-Valeria“, în cas'a Heinrich. Curtea de fabrica: în „Molnár uteza“ nr. 4 cas'a propria.

Recomanda marele seu asortimentu, de monuminte pentru morminte, facute din totu felul de petre de granitu, de marmore si de stânca, interne séu esterne.

Face lucrári architectonice ordinare si de lucsu, mausoleuri, statue mai mari si mai mici, monuminte, cruci de Calvaria, insemne, basenuri de botezatu, lucrári de marmore ce se întrebuintieza la bãi si cafe-nele, si totu felul de lucruri de statuaru séu de cioplitoru de pétra, cari apartínu acestui resortu, cu pretiuri moderate.

1-6

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapesta. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.